

Her Kapı Gıcirtısı Anlatır Hikâyesini

– MELEK KIRICI · 06 Temmuz 2015

Her Kapı Gıcirtısı Anlatır Hikâyesini

Çalı, çırpı, kırıntı, döküntü, pislik,
Havlama, miyavlama, hırlama;
Bir de hislerimle duyduğum sessiz ve derin ağlama...
Bahçedeki yığıntının üzerinde onlarca nazar,
Tecessüslerini akıtıyor sanki azar azar.

Tüyleri yerlerde;
Fırlamak için minicik bir hareket bekleyen,
Huyu bakışlarında gizli köpek dışında,
Birkaç solgun çiçek vardı
Bu bahçede birinin varlığını seslenen.

Ne derse desin adına yüreğim
Ve kabına sığmayan merakım,
Daha sık dolaştırdı beni solgun otlara;
Gezdirdi gözlerimi derin gizlere.

Beklediğim oldu;
Gıcirtıyla açıldı kapı.
Köpeğinin bakışlarına yakın
Soğuk bir bakıştan önce gelen,
Ağır bir kedi kokusu,
Ardından uzun, sıska bir adam...

Dikkatini nasıl çeksem ki?
Konuşmak istiyordum oysa!
Azarlayabilir, kırabilirdi çarpan kalbimi de...
-Olsun-

Bakışı acıttı,
Gözyaşı selinde boğuldu ruhum.
Sevgili gibiydik!
Acıyan yerde takılı kalan,

Acının üstüne basıp kanatan...
Soluğum kesildi.
Kelime yok, ses kayıp, bakışım kaçak...
Ağlamak nedir ki?

Şimdilerde ben;
Onun kapısını gıcırdamadan açmasına sebep,
Onu çok seven kızı...
Artık O;
Benim sonradan görmeliğime katlanan,
Hatta "Şımar" diye haykıran babası...

Sevmek bir ihtiyaçsa etrafına bak!
O kadar çok sevgiye aç var ki;
Güç, para, mevki de ne?
Senin kapın gıcırdıyorsa hepsi hikâye!

Seslendiren: MELEK KIRICI